

Nord og mod Syd. Til at begynde med stillede afdøde Trafikminister Sengerslev sig afvisende, men da Sagen blev optaget her paa Rigsdagen til Dels af alle jydste Rigsdagsmænd, kom man endelig saa vidt, at man fik Tyfterne til at gaa ind paa at lægge et nyt Tog gennem Hertugdømmerne, hvad der jo hidtog noget til at forbedre Toggangen i Sjælland. Forholdene ere, som sagt, derved blevne noget forbedrede, men de ere langt fra saa gode som ønsket. Det vil erindres, at det, der blev klaget over, var, at den silbige Aftenpost fra Thyfland gik over Korsør og blev liggende der flere Timer, før den affendtes til Sjælland, hvorved Sjælland kom lang Tid bag efter den kjøbenhavnske og sjællandske Post. Nu er der opnaaet, at den Post, som tidligere først kom op til Frederikshavn Kl. 12 Aften, nu naar at komme der Kl. 8 Aften. Men det er langt fra, at Tyberne ere tilfredse hermed, thi den Forbedring, vi der have faaet, er jo ikke noget synderligt for det nordlige Sjælland. Det er nok muligt, at en Del af de øvrige Tyder ville finde det fuldt tilstrækkeligt for deres Vedkommende, men for det nordlige Sjælland er det langt fra tilstrækkeligt. Det kan ikke hjælpe med Hensyn til den Forbindelse, vi Nordtyder vente paa at skulle faa med Norge, dels for vor Kjødeports Skyld, dels ogsaa for Varetagelsen af andre Handelsinteresser. De norfke Skibe gaa nemlig fra Frederikshavn ved Middagstid og kunne saaledes ikke vente paa dette Tog. Hvad vi ønske, er at faa et saa hurtigt Tog, at det kan naa Frederikshavn, inden de norfke Skibe ere gaaede derfra. Hvad det Spørgsmaal angaar, om ogsaa denne Tilflutning vil kunne naas, synes det mig rigtignok, at naar dette Tog gaar fra Altona Kl. 11,30 Aften og først naar Frederikshavn næste Aften Kl. 8, er det en temmelig lang Tid. Denne Tur tager 20 Timer, medens Dagtoget paa den samme Route kan gøre Turen i 13 Timer og 50 Minuter. Kunde vi faa et Tog, der gik med en lignende Hurtighed som Dagtoget, kunde det naa Frederikshavn mellem Kl. 12 og 1 Middag, og vi kunde saaledes vente at faa en bedre Dampskibsforbindelse med Norge, end vi nu have. Vi fe, at Nordmændene baade i Nar og i Fjor have haft det Spørgsmaal oppe og have sendt Andragender til den norfke Regering for at den gennem den danske Regering ffulde søge at faa tilvejebragt en bedre Toggang, saa at de kunde faa en Dampskibsforbindelse med Frederikshavn, der kunde bringe dem deres Post hurtigere og i det hele bringe dem i en lettere Forbindelse med Thyfland. Man haaber ogsaa samtidig derved at kunne faa

en daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Laurvig, hvad vi vilde anfe for et stort Gode, idet vi derved vilde faa Udgang ikke blot til de sydligere Tyer ved Kristiania Fjord, men ogsaa til Kristiania, ja helt op til Trondhjem. Vi vilde da kunne eksportere vort Kjød i ferst Tilfland, medens vi nu ikke kunne naa til Kristiania med ferst Kjød, fordi vi kun have Dampskibsforbindelse en Gang om Ugen, og saaledes ikke kunne bringe Kjødet friskt paa Markedet. Det skal nu ligge flere Dage, inden det kan komme paa Markedet, og enhver ved jo, at Kjød ikke kan ligge længe, inden det sælges, hvis det da skal komme friskt til Forbrugerne. Ifke alene Handelsfolk, men ogsaa Landmænd vilde derfor sætte overordentlig Pris paa at faa en saadan Togforbindelse gennem Thyfland, saa dette Aftenog kunde blive lige saa hurtigt som Dagtoget. Kunde det gøre Turen paa omtrent 13 Timer, vilde det naa Frederikshavn omtrent ved Middagstid, hvorved vi, som sagt, kunde opnaa de Goder, vi have tænkt os. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om vi i det nordlige Thyfland tør vente os en Forbedring af Toggangen udover det, vi allerede have opnaaet. Vi fige selvfølgelig Tak for den Smule Fremgang, der har været, men vi ønske dog endnu den Forbedring, som jeg her har nævnt.

Mit næste Spørgsmaal angaar en Sag, som allerede er bleven berørt af flere ærede Medlemmer, saaledes af det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen), det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) og nu sidst af det ærede Medlem fra Listed (N. Andersen), det er Havnesagen. Det er jo en Sag, der har staaet paa Dagsordenen i adskillige Nar. Hvert Nar er der blevet holdt nogle fommealer her i Rigsdagen om at komme Tifterne til Hjælp, men videre kommer man ikke. Der er blevet sagt, at der skal blive taget en samlet Plan under Overvejelse, hvorefter man vil begynde. Men denne samlede Plan har nu ladet vente paa sig i adskillige Nar, uden at man er kommen til noget Resultat. Jeg har tidligere tilladt mig at omtale, hvilken Betydning det vilde have, om man kunde faa en Tiftehavn ved Stagen, og ærede Medlemmer ere maafte fede af at høre det gentaget, men jeg kan desuagtet ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal paa ny. Naar der nemlig er Tale om at bygge Tiftehavne paa Thyflands Vestkyst, tænker man sig jo i Reglen, at det baade skal være Tiftehavne og Kjødhavne, hvor den ftedlige Tiftebefolkning kan søge et Tilflugtssted med deres Fartøjer i Tilfælde af ondt